

מישיבת רב

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לענו וקיי נאכט
קול "אודיע אמונת"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה | פנימיות הפרשה
אל נפשי | במשנת מו"ר שליט"א

נפשי | בשאלתי
שאלות המוגשות | לפני מו"ר שליט"א

קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן וגו' למשמרת לדרכתכם

השיחה החשובה

"ראש הכפר!"... אה, הולך לי טוב היום...

וכשהמלך הגיע, מצא את מוניש עסוק עד למעלה ראש בשיחה קולחת העוסקת בעניינים חשובים, תכלית, למעשה... כשלמלך הוא מחווה בידו שהנה עוד מעט קט הוא מסיים את השיחה החשובה...

"הדבר הבטוח ביותר הוא אך ורק זה; שיש לנו מלך רחום ותנון ארך אפים ומרבה להיטיב, זהו כל הבטחון שלנו. כי אם ח"ו ממירים את הבטחון בהקב"ה לבטחון בדבר אחר, הרי הקב"ה משאירו ביד מי שבוטח בו, וכביכול אומר לו הקב"ה, הבה ונראה כמה זמן יחזיק מעמד הדבר שאתה בוטח בו" (דרך כוכב, תו ב שיעור ג).

ומעשה שהיה בכפרי אחד, מוניש שמו, ששכנו ירד לפרנסתו ומירר את חייו, ולאחר שעשה את כל השתדלויות בענין ואף פנה עשרות פעמים לראש הכפר שמשום מה התעלם מפנייתו, החליט לעשות מעשה נועז...

היה זה באותו יום שהמלך ופמלייתו הגיעו לביקור בכפר הנידח. מוניש שצרתו העבירה אותו על דעתו, מצא מחסה על עץ עבות, ורגעים מספר לפני שמרכבת המלך עברה קפץ המסכן אל מול המרכבה נכח עיניהם הנדהמות של פמליית המלך שחרצו את גורלו מיד.

הרבה יהודים אמרו השבוע "פרשת המן" והם קבלו פגישה מסודרת בלי לקפוץ מהעץ. אלא שאז הם גילו את "השיחה החשובה" או שהם נזכרו לפתע שהם צריכים לסדר כמה עניינים חשובים יותר מאשר להיות מרוכזים נוכח פני ה' היחיד שבידו לסייע להם, וזאת למה?

"עייני כסה"ק מאור עינים (פ' בשלח) שזה סוד מה שאמר הכתוב קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת לדורותיכם וגו' למען יראו את הלחם וגו', ר"ל שיקח את המן שירד אז מן השמים בלי התלבשות בסיבות, ויתן אותו בצנצנת - ר"ל בתוך כלי, המרמז על סיבה ומכסה, למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר - היינו שידעו שהשפע שאתן להם תדיר הוא אותו המן שנתתי להם בגלוי במדבר, אלא שאני מלביש אותו בסיבות וכיסויים, ואמנם זהו לחם שירד מן השמים עיי"ש" (לק"א א, עמ' קד).

נמצא לפי"ז שהסיבה לבלבול הדעת בעמדינו נוכח פני ה', נגרמת מכח הסיבה ומכסה (ראש הכפר, הפקיד בבנק, הנגיד הנכבד וכי וכי) שנדמה לנו שהוא מקור השפע, אך כאשר נדע כי הלחם מן השמים כי אז נזהר לעמוד בהיכל המלך כראוי ומשם יושפע לנו שפע ממקור השפע היחיד שאין עוד מלבדו.

אלא שברגע האחרון החליט המלך לחנון את נתניו בטרם יוצא להורג ולשמוע מפיו מה ראה לטעות זו. את הרגעים הללו ניצל מוניש, נפל לרגלי המלך וביקש את עזרתו להצילו מיד מבקש רענו.

בימים שלאחר מכן הסתובב הכפרי מוכה שרון, כל הכפר וגם הכפרים השכנים היו כמרקחה; שמעתם, שמעתם, מוניש מוזמן לפגישה עם המלך. לפתע פתאום גילה הכפרי שיש לו חברים בלי סוף, לפתע כולם מדברים עליו ואתו, כולם מאירים לו פנים, כולם שואלים לשלומו, כולם מציעים לעזור לו, לסייע לו לרכוש בגדים כראוי וכיאות למי שנבחר להיפגש עם המלך. בקיצור, הכל מסתובב סביב אותו כפרי בר-מזל שזכה לקבל הזמנה מאת ה-מ-ל-ך.

והנה סוף סוף, ביום המיוחל עומד לו מוניש מיודעו בטרקלין המלכותי, התרגשותו היתה מעל ומעבר. וכי דבר של מה בכך הוא, הרי גם אנשים חשובים ממנו פי אלף אינם זוכים לכך ולו פעם בחייהם, והנה הוא עומד כאן ועכשיו, בהיכל המלך, אשר עוד מעט קט יכנס בכבודו ובעצמו כדי לשמוע את דבריו, "איי איי איי סוף וקץ לכל צרותינו" מפזם פיו כמו מעצמו...

אלא שלפתע נשמע צלצול מוכר, הרטט המתלווה הבהיר כי מדובר לא פחות מאשר בצלצול הטלפון אותו שחכ הכפרי הנבער לכבות. ברגע הראשון הוצף מיודעו בבושה אדירה, טלפון? בהיכל המלך?! אך משראה מוניש את המספר על הצג, לא האמין למראה עיניו...

שאלה • אני בחור מבוגר וכמעט אין הצעות, ובזמן שבני גילי מוליכים ילדיהם לת"ת אני עדיין במצבי העגום, מה עלי לעשות כדי להחזיק מעמד?

תשובה: בראש ובראשונה עליך לחדד לעצמך היטב: "אויפן אויבערשטן פרעגט מען נישט קיין שאלות!" [על הקב"ה לא שואלים שאלות]. כל עוד זה המצב, הרי שכך הוא רצון ה' ואם זה רצונו - כך בדיוק צריך להיות וזהו לטובתי הנצחית! והעיקר הוא שלא לדחוק את השעה דהיינו להתעקש לרצות הישועה תיפק ומיה, כי זה לא מביא טוב ח"ו.

האמת היא שהחידוש הוא כשכן מוצאים את השידוך; הרי זה פלא והפלא! זה רק כשעולה כך ברצונו יתברך, וכל זמן שזה עדיין מתעכב סימן הוא שעדיין לא טוב בשבילי כרגע. וכשאדם מצדיק עליו את הדין זה עצמו מקרב את הישועה!

שאלה • בענין הכוונה בתפילה, אני מתחיל עם רצון כוחן ומוצא עצמי לפתע בעומק התפילה בהיסח הדעת מהכוונה וזה מחליש את דעתי?

תשובה: באופן כללי כשאדם רוצה דווקא שלימות, זה גורם לו שאינו מצליח גם מה שמוכרח, ולכן ראשית צריך להתרגל לעשות את עניין כוונת התפילה באופן קל ורגוע.

ולענין עצם הכוונה כבר כתב הרמב"ן באגרתו "וחשוב הדיבור קודם שתוציא מפיך" וזו עצה מועילה שישתדל לכוון בטרם יוציא הדיבור מפיו, והיינו הפירוש הפשוט ביותר של כל מילה ומילה, וכן באופן כללי לפני כל ברכה יחשוב מה אני הולך לומר ומה אני הולך לבקש. אמנם כשגם זה לא מצליח בשלימות, ישתדל לכל הפחות לעצור קודם חתימות הברכות ולחשוב פירוש המילות, וכאשר מצליחים בעור ה' בזה, יכולים בהמשך הזמן לעלות מדרגה לדרגה בע"ה.

"הדבר הכי טוב בעולם"

דא"ח לבחורי ישיבת "שערי טוביה" - יג טבת תשפה

שיחה שמתאים לבחור בשנות הנוער... יש שיחות שעדיין מידי מוקדם לנער צעיר להבינם, ולכן יש לבחור שיחות המובנים בקלות, והנצרכים ביותר.

כך הייתי נוהג תמיד, הייתי לומד את הספרים כפי הסדר, וכשראיני שיחה שיכולה להתאים לבני הנוער, קבעתי במחשבתי שאת השיחה הזאת צריך להעביר להם.

אשריכם מה טוב חלקיכם, יש לנו רבי קדוש כזה, עם דיבורים קדושים כאלה, עצות קדושים כאלה, הוא מלמד אותנו שלא למכור את הימים ושנים בעבור הבלי עוה"ז שעל ידם לא נשאר מהאדם כלום ח"ו, רק שימלא האדם את ימיו ושנותיו בעוד דף גמרא, עוד מאמר חז"ל, עוד שיחה מרביה"ק.

פעם הייתי במצב שלא יכולתי ללמוד (א"ה: בתקופת יסורים ליע שהריכז היה מוגבל מחמתם ה"ה), השי"ת עזר לי ועברתי באותה תקופה על כל 'עין יעקב' מהתחלה עד הסוף, כמעט עד הסוף. הייתי במצב כזה שגמרא עם פלפולים לא היה יכול להיכנס לי בראש, אבל אגדות חז"ל מכניס שמחה, עוד אגדה ועוד אגדה מדברי חז"ל. וכשהייתי אומר שיעורים, ע"ז הייתי מוסיף מאגדות חז"ל לכל דיבור מרביה"ק, וכך הבינו הרבה יותר טוב את דברי רביה"ק. ברוך השם.

השי"ת יעזור לכם שתהיו מאושרים ושמחים, ותעבדו את השי"ת בשמחה רבה. גם תראו לעשות חסד זה עם זה, לרצות כל אחד בהצלחת חברו ולהסתכל בו בעין טובה, כי טוב עין הוא יבורך. כך תזכו לחיי עוה"ז ועוה"ב בלי שום ספק כלל, ותהיו מאושרים תמיד.

מתוך דא"ח בעת רעוא דרעוין

והבל שאין בהם ממש, אבל מה לעשות שנכנס באדם רוח שטות ושגעון והוא נשמע לו - **העצה לזה הוא יראת העונש!** יש שיחה מרביז"ל שכל הצדיקים לא הגיעו למדרגות שלהם בלי יראת העונש, כי בתחילה מוכרחים ללכת בפשיטות עם יראת העונש, לדעת שעל ענינים אלו שהיצה"ר מפתה בהם נענשים בעונשים קשים ומרים, **"אויף דעם ענין חאפט מען מוירעדיגע קלעפ! עס איז ביטער אויף א אמת!!"** וכשיש יראת חטא אין מתיראים משום דבר! זה כלל גדול, בפרט בימינו אם אדם נשמר מן החטא בדור כזה הוא חשוב כמו נח הצדיק...

הישיבה נקראת ע"ש הגאב"ד זכרוננו לברכה, יש היום כמה אלפי משפחות מאנ"ש ב'בית שמש', והיה צורך לפתוח עוד ישיבה על טהרת הקודש.

אשריכם מה טוב חלקיכם שאתם נמצאים במצב של לימוד התורה, שזהו הדבר הכי גבוה בעולם, והדבר הכי טוב בעולם. ע"ז זוכים לעוה"ז ולעוה"ב. לימוד התורה הקדושה.

אשריכם מה טוב חלקיכם, אתם צריכים לשמוח בכל מאמר חז"ל, מאמר של תנא ומאמר של אמורא, עוד מאמר קדוש ועוד מאמר קדוש, זהו 'מזונא דנשמתא' לעולמי עד ולנצח נצחים.

אם אין לאדם לימוד התורה, אין לו פרנסה, וכמו שאומרים העולם שאם אין פרנסה מתים מרעב... לכן תעסקו בתורה, ותהיו בשמחה עם כל מאמר חז"ל שרוצים ללמוד.

וצריך שיהיה לכם אהבה לתורה, באלו השנים צריך שיהיה לכם שאיפה ללמוד כל התורה כולה מתחילה ועד סוף, לא רק פעם אחת אלא כמה פעמים, וע"ז אתם חיים לעולמי עד ולנצח נצחים.

הבחורים שואלים איזה ספר מספרי רבינו כדי להתחיל ללמוד בשנות הנועורים?

בתחילה לומדים 'שיחות הר"ן' ו'חיי מוהר"ן'. אבל לא כפי הסדר מתחילה עד סוף, אלא כל שיחה שרואים שזה מובן לבחור, צריך ללמוד את אותה השיחה, אח"כ מדלגים כמה שיחות ובחרים עוד

עיקר היהדות הוא יראת חטא, אדם שיש לו יראת חטא יש לו הכול! כי בזה כלולים כל היסודות, כל מה שצריך, הכול! אדם שהוא ירא חטא יכול להיות בשמחה, הוא מלא חיות וסיפוק, הוא יכול לרקוד ולשיר! ואם ח"ו אין לו יראת חטא אז הוא ממש אומלל רחמנא ליצלן!

איך שהאדם נראה, כשיעלה למעלה לעולם האמת, אם הוא היה ירא חטא, הוא יהיה מאושר, ילך לו שם בקלות ובמהירות.

האמת הוא שהרי הדברים שהבע"ד מפתה בהם את האדם הם דברי שטות

תהרוס 'קמיד'

בכל השירות שאנו מוצאים בתורה ובתנ"ך בהם מודים כלל ישראל על ישועתם ומשולבים בהם ביטויים עזים של מפלת האויבים והכנעת השונאים - אנו רואים דבר פלא שמודגש בכלם שהם "שונאי השם", שהשונאים אותו יכרתו ויעקרו, יהרסו ויחרבו וישברו לרסיסים, כמו בתפילת חנה "ה' יחתו מריביו". או בשירת היסוד "וברוב גאונך תהרוס קמיד" - בעולם החושך הזה נמצאים בריות כאלו המכונים 'קמיד' - שקמים ועומדים נגד השי"ת רח"ל. ועל זה אומרים בשירה: הרוס את הקמים עליך, הכנע אותם ותשברם, וכנ"ל בשירת חנה: "ורשעים בחושך ידמו" - שיכרתו ויעקרו. ובשירת דבורה "כן יאבדו כל אויבך ה"י".

וכמו שיש רח"ל אויבי ושונאי ה', יש לעומת זה אוהבי ה'. אנו אוהבי ה'! לנו יש ברית נצח עם הקב"ה, שנאהב אותו לעולמי עד ולנצח נצחים, כל הרוחות וכל הסערות וכל מה שעובר בעולם, ברוחניות ובגשמיות, אין בכוחם להפריע ולשבש את האהבה הגדולה הזאת של היהודי עם השי"ת, יהודי בכוחו וברשותו לאהוב את השי"ת גם אם הוא מלא מלחמה. כי כמו שיהודי חוטא ופושע ח"ו אינו נפטר מתפילין ומוזוה, אינו פטור מקריאת שמע ומשמירת שבת. גם אם הוא הנוטא והפושע הגדול ביותר, הוא מצווה לקיים את התורה כמו משה רבינו ע"ה בכבודו ובעצמו. הרמב"ם אומר שירבעם בן נבט וחרביו יתנו דין וחשבון על העגלים של עבודה זרה כמו על שלא קיימו תקנת עירוב תבשילין ביום טוב שחל להיות בערב שבת. למרות שכבר עבד עבודה זרה וכבר עשה את כל החטאים והפשעים שבעולם, אבל יהדותו לא ניטלה ממנו, ער וערט נישט אויס איד! הוא נשאר יהודי למרות הכל, והוא מחוייב לקיים עירוב תבשילין כדי שיוכל לבשל מיי"ט לשבת כמו שתקינו חז"ל, על כל פרטיו ודקדוקיו, בלי שום אפשרות להתחמק משום פרט שהוא.

(סעודת פורים שנת תשס"ט לפ"ק)

אז ישיר משה

רבינו מגלה בתורה זו (ס"ד) על שירי נועם נפלאים הבוקעים מהחכמה והאמונה, היינו שלכל חכמה יש שיר, וכפי נועם החכמה כן יופי השיר, כי בכל חכמה יש נועם, והנועם בא לידי ביטוי בשיר נעים ובזמר, וכן נאמר "זמרו משכיל".

האמונה של משה רבינו היתה במדריגה כזאת, שמהשיר שהתנגן הרגישו נועם ותענוג כאלו שכל שירי הבריאה וכל מיני החכמות התבטלו למול השיר הזה של שלימות האמונה הקדושה שהיתה למשה רבינו.

ועל השיר הזה נאמר "תבואי תשורי מראש אמנה" (שה"ש ד') 'תשורי' מלשון שיר - ששיר האמונה הזה, של ראש האמונה, מובא בתקו"ז, יתער לעתיד לבא, יעורר וישמח את כל הבריאה ויהיה בכוחו להחיות את המתים. כמו שבפשיטות אפשר ע"י זמר נעים ומשמח להחיות ולשמח אדם שהוא שבור ונדכה, והוא עשוי לצאת במחול מרוב שמחה, כן השיר הזה יהיה מתים ממש.

וזה מרומז בחז"ל "אז ישיר משה" שר לא נאמר אלא ישיר, והיוד ע"ש המחשבה, שהמחשבה למעלה מהדיבור, כלומר שיר נפלא מנועם עליון וגבוה מאד - מכאן, אומרים חז"ל, לתחיית המתים מן התורה, הרי לנו קשר בין שיר לעתיד לבא שיחיה את המתים.

(פרשת בא שנת תש"נ לפ"ק)

ברוך הבא יוסף הצדיק!

שם י"ז שעות מעת לעת - שהיה תלמידו של המגיד זי"ע, קנה לעצמו עבודה תמה וישרה שלא יעשה שום תנועה 'אפילו א פינטל מיט דער אויג' - רק אם זה דבר שיגיע ממנו נחת רוח לבורא! כך קיבל שם מרבו.

לא לעשות תנועה שאין בה נחת רוח לבורא!

'מען קען אין לעבן נישט געבן א פינטל מיט דער אויג וואס איז נישט קיין נחת רוח לבורא' - עבודה כזו שבכל זמן ועת יהיה בוחן את עצמו על כל תנועה אפילו הקל שבקלים שיהיה אך נחת רוח ליוצרו!

ורק רשימה זו נשאר לו או בעת הנסיון הגדול, קבלה זו שקיבל אז שלא יעשה שום תנועה שאין בה נחת רוח להשי"ת נשאר חקוק בזכרונו, ונחת רוח להשי"ת ממעשה זו הוא לא ראה, לכן הגם שנשכח ממנו חומר החטא, הוא חיוק את עצמו שלא להימשך אחר החטא על ידי קבלה זו שלא לעשות שום דבר שאין בו נחת רוח להשי"ת! וכך פעל בעצמו על ידי רשימה זו אכזרית גדולה על עצמו ואכן "יצא בשלום".

אחר כך האיר לו לעשות נסיעה לרבו הרה"ק הרבי רבי שמעלקא זי"ע, וכאשר דפק על דלתות ביתו פתחו רבו את הדלת ואמר: "ברוך הבא יוסף הצדיק!"

נבלע בדמם קדושה

סיפור נוסף מסופר שפעם נפל החוזה בחלשות גדולה ולא היו יכולים להעירו, והחסידים סיכסו עצות איך יכולים לעוררו מעלפנו, עד שבא אחד והביא קצת בושם [מתמרורי הנשים] ושפך בסמוך לו, ותיכף התעורר החוזה מעלפנו וברח כל עוד נשמתו בו החוזה לרחוב אחר... דאס איז זיי געליגן אין דער בלוט בהעלם! [הקדושה היתה בלועה בדמם בהעלם].

כי אכן על ידי 'שנאו רע' זוכה האדם להיות מ'אֲהָבָה'! האהבה מתהפכת לצד הקדושה! מקבלים מתנת אלקים שנעשים 'שנאו רע'! צו דעם מתנת אלקים האבן שוין אסאך אידן זוכה געווען! [למתנת אלקים זה כבר זכו הרבה יהודים].

ואם כי אכן זה מדריגה גבוהה, עם כל זה היו כאלו אשר זכו לכך, להיות 'אֲהָבָה' ה' שְנָאו רע'! אה! וואס איז געווען ביי אידן! געוואלדיגע ערליכע אידן! עם איז געווען ביי אידן געוואלדיגע מענטשן! מען ווייסט גארנישט וואס אידן זענען! [אצל כלל ישראל היו יהודים כשרים! אנשים קדושים ומורמים מעם! אין יודעים כלל מעלת וגדלות ישראל!].

יש מציאות כזו של - זו היא המציאות וכך הוא - בלי הסברים! וצריך כל אחד להשתמש בזה בענייני קדושה! וכמו שהבאנו מדברי הגמרא "מה יעביד איניש ויחיה, ימית את עצמו", אין עצה אחרת!

אין לה צורה יהודית!

כבר סיפרתי כמה פעמים העובדא דלהלן, אשר בחציו כבר הודפס בספרים (ראה בספרי קאמארנא, שפת אמת (חוזה), אוהל אלימלך אות קכ"ב, עשר אורות מערכת ו' אות י"ז בכמה מיני גרסאות) וחציו השני שמעתי מגדול בישראל אחד מה שקיבל ממקור מהימן. היה זה בעת נישואי הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע, וכאשר באו לכסות פני הכלה לפני החופה כנהוג, פנה החתן אל אביו ואמר: 'זי האט נישט קיין אידישע צורה - איך לויף אוועק!' [אין לכלה צורה יהודית - אני

מתוך הדברים הבנתי לתדהמתי שהם חבורה של רוצחים! הם היו אנשים חכמים ולא טיפשים - אך רוצחים!

בורח], אביו כמעט התעלף על המקום ואמר: 'האב רחמנות, פארשעם איר נישט!' [רחם עליה ואל תביישה], והסכים החוזה לדברי אביו והלכו לכסות פני הכלה.

כך עברה חופה ושמתח החתונה עם הכלי זמר והשמחות, וכאשר הגיע העת ללכת לביתם ברח החוזה מהמקום. עד כאן כבר הודפס בספרים [מסופר שאחר זמן היא המירה דתה רח"ל].

הסתלקות המוחין בעת נסיון

מכאן ואילך שמעתי מאותו גדול בישראל מה שלא נדפס עדיין, החוזה בוודאי ברח למקום שאין מכירין אותו, כי לא היה יכול לשהות בין אנשים שמכירים אותו כמובן, והיה מלוכש בבגדי כבוד כמו חתן, והשי"ת המסבב כל הסיבות סיבב סיבות שונות שהזדמן לפניו נסיון כנסינו של יוסף הצדיק, וכל המוחין הגדולים שהיו לו תמיד הסתלקו ממנו, הטמטום הלב היה איום ונורא עד שנשכח ממנו לגמרי שהוא איסור.

רק רשימה אחת נשאר לו במוחו. בהיותו תלמיד מן המגיד ביישיבתו של הרה"ק הרבי רבי שמעלקא מניקלשבורג זי"ע - שהיו לומדים

ברוך השם!

כאשר עסקתי בדברי רביה"ק יצא לי פעם לימוד נורא היוצא מדבריו הקדושים. והוא, שלפי דעת רביה"ק איז אפילו אם חלילה נכנס רוח שטות באדם לרוץ לדבר עבירה ח"ו, אך השי"ת העמיד בפניו מניעה - יהיה מה שיהיה - וע"י כך לא עלה בידו לקיים מחשבתו הרעה, אזי על אף שהוא עצמו רצה לחטוא ורק השי"ת מנע ממנו מחטאו לו, מ"מ עליו לשוב ולשמוח בזה שנמנע ממנו לעבור על רצונו! 'ברוך השם, ברוך השם, השי"ת רוב רחמי הצייל אותי! ברוך השם שלמעשה לא חטאתי לפניו!'

ובאופן כזה, אף שלולי המניעה היה חוטא ועובר על רצון בוראו, אבל אם לאחר מעשה הוא שמח ומוודה להשי"ת ואומר "אכן אני לא עשיתי מאומה כדי להינצל, אך למעשה אני שמח שהשי"ת הצייל אותי ומנע ממני לנאץ אותו ולעבור על רצונו", זה בעצמו שהוא שמח בזה חשוב ומקובל לפני השי"ת כאילו עמד בנסיון בעצמו! עם איז קיין ספק נישט! אין בזה שום ספק! וזה ענין מה שגילה רביה"ק בגדול מעלת הנקודות טובות (ליקו"מ סי' רפ"ב).

להתאכזר על עצמו בלי שום דעת

וצריך לדעת כאשר בא עת נסיון כל אחד לפי עניינו, אי לוקחים מן האדם את המוחין, ונשאר רק רשימה דקה מאד, אך עיקר הדעת והזכרון נלקח ממנו, אי מוטל על האדם להתאכזר על עצמו בלי שום מוחין ובלו שום דעת כלל! וכדוגמת תאוות הנקמה שיש שנוקמים 'אן א פארוואס!' [בלי סיבה]. כך גם כאן, להתאכזר על עצמו 'אן קיין פארוואס!'

לפני כשלושים שנה היו אצלי קבוצה של אנשים שבאו להתיעץ ולהתברך, ומתוך הדברים הבנתי לתדהמתי שהם חבורה של רוצחים! הם היו אנשים חכמים ולא טיפשים - אך רוצחים! ותיכף בקשתי מעומק לבבי: 'רבנו של עולם! עזור נא שלא יבואו אלי שוב!' בכל אופן בין הדברים שואל אותי אחד מהם: 'מתי מותר להרוג אנשים?' השבתי לו בשאלה וגערה: 'וכי אין לך מה לעשות עד שאתה מתפש מתי מותר להרוג אנשים? ולגודל התמיהה הוא השיב: 'הדבר האהוב עלי ביותר הוא פשוט לקחת בן אדם ולחונקו למיתה...! לא עלינו. זה הדבר האהוב עליו ביותר, אן א פארוואס.. [סתם, ללא סיבה] רחמנא ליצלן, יש מציאות כזו...'

אדם כזה, אם הבעל שם טוב הק' היה מכניסו לדרכי הקדושה היה מתעלה בקדושתו לדרגת צדיק גדול!

ויחלש יהושע את עמלק

ב"ה יום ג' ז' אלול תש"ל ירושלים עה"ק ת"ו בב"א

הגרא"א זי"ע, שנאמר עליו **"ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפני חרב"** (שמות יז, יג) - שהכניע הקליפה של פגם הברית, כי על החרב נאמר **"חרב נקמת נקם בריית"** (ויקרא כו, כה) עיין בליקוטי מוהר"ן (סימן נח). וכן לחם יהושע עם השלושים ואחד מלכים, וגם העמיד חמה ולבנה, שזה בחינה של עשיה ע"פ טבע אבל בסיוע של למעלה מהטבע (וכעין זה תהיה מלחמתו ונצחוננו של משיח בן יוסף).

והחושך של הכפירות והחושך המר של המרידה במלכות שמים ובקדושת הברית להתגעגל בתאוה הידועה - הם ממש החושך הקודם לאור והשקר הקודם להאמת, שהם מתגברים לפני בואם של אלו השני משיחין. אמנם איך תעבור המלכות מקליפות אלו להידיים הקדושות של הני תרין משיחין - זה נעלם מעין כל חי (לכן מתאים שם "קץ הפלאות" כמובא בדניאל ב', ו' "עד מתי קץ הפלאות") עד שנוכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה, כמו שכתוב (עובדיה א, כא) **"ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"**. "מושיעים", היינו תרין מושיעים בן דוד ובן יוסף - כך ראיתי מרבי משה חיים לוצאטו זצ"ל (ע"י הקדמה לספרו קל"ח פתחי חכמה).

וכן יהי רצון, שנוכה ל"קרבנה אל נפשי גאלה" (תהלים סט, יט), כמובא מהבעש"ט שכוונתו בנפשי גאלה - כל אחד לגאולת הפרט שלו, שזה בעצם חלק מגאולתנו, כי גאולת הפרט הוא חלק מגאולת הכלל, ומשיח יתקן את כל ישראל בשלימות, את כל אחד ואחד בפרטות.

יעקב מאיר שכטער

כבר כתבתי הרבה מזה שמובא מהרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע, שקודם ביאת משיחינו ירדו לעולם הדור המבול והדור ההפלגה, שדור המבול היינו זוהמת הרע של **"ותשחת הארץ"** (בראשית ו, יא) רחמנא ליצלן, שבהתאוה הזאת כלולות כל התאוות המרות. ודור ההפלגה הוא הרע של הכפירות והאפיקורסות, שבוה כלולות כל הדיעות הכוזבות. וכך מובא בספד"ק (עיין בביאור הלכה ש"ע או"ח סי' א, ד"ה הוא כלל גדול בתורה אות 1).

ואלו השתי קליפות של דור המבול ודור ההפלגה הם ממש כנגד קדושת התרין משיחין, משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, כי משיח בן דוד יגלה את האמונה הקדושה, ויעלה את התפילה מהגלות בבחי' **"אין מאסו הבונים היתה לראש פנה"** (תהלים קיח, כב), כמו שכתב רבינו הק"ל (לק"מ תורה ב) שכל חיותו יקבל משיח מבחי' תפילה, מנוקבא דפרדשקא, שכל השמות הק' מאירין משם. ופרדשקא' הוא חוטם, שמשם כל החיות, וכל הכבישות שיכבוש, הכל משם, היינו מרוח החיים של התפילה. ועיין שם בהמשך התורה שכתב שאז יתעברו העננין דמכסין על עיניו, היינו שיתבטל החושך שמחשיך את האמונה הקדושה, ויתקיים דברי הנביא (ישעי' נב, ח) **"כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון"** (ע"ש בתורה באות ה).

וע"י משיח בן יוסף יתקיים **"ואת רוח הטמא אעביר מן הארץ"** (זכרי' יג, ב). והגם שמובא שמשחית בן יוסף ימרוד באומות ויעסוק במלחמה ע"פ דרך הטבע, אבל זה יהיה כדוגמת יהושע בן נון (כמובא שהוא ה' בחי' משיח בן אפרים כך ראיתי בספר "קול התור" מתלמיד

סיפורים ולקחיהם | נפשות חסידי

מאת מו"ד שליט"א

הפלא האמיתי

בימי ילדותי הלכתי פעם עם אבי ע"ה לבקר את אחותו - אשת הגה"צ רבי שמואל תפילינסקי זצ"ל - ששכבה על ערש דוי. כאשר נכנסנו ראינו שמצבה קשה מאד והיא שוכבת בלי הכרה ל"ע...

הייתי נרעש מאוד, מעולם לא ראיתי דבר כזה 'אדם ללא הכרה!' - עמדתי נרעד ומשתומם.

כשהבחין אבי בהשתוממותי, פנה אלי ואמר: "מה אתה מתפעל. זהו פלא, שאדם שוכב ללא הכרה?! אדרבא! הפלא הגדול הוא שאנחנו כן בהכרה!..."

הקב"ה אינו מפסיק ואינו מרפה להיטיב

עמנו, הוא שומר בכל רגע ורגע שנהיה בדיעת ובהכרה, זהו פלא ונס גדול איך שהקב"ה מחיה ומהוה אותנו בכל רגע ורגע ממש.

אנו שוכחים מחסדיו הגדולים עמנו, שלוקח בשר ודם קרוץ מעפר ואפר ונותן לו הכרה ואפשרות לתפקד כראוי - זהו פלא! - מה יש להתפעל כשרואים אדם ללא הכרה, אדרבא, אדם בלא הכרה ח"ו זה פשוט, ההתפעלות צריכה להגיע לאדם כשהוא רואה את עצמו ואת סובביו חיים וקיימים ובעלי הכרה, זהו פלאי פלאות מאת הבורא יתברך שמו.

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

עיקר הנסיונות בדור האחרון הוא בענין ההתחזקות מה שקורין "דערהאלטן זיד"